

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈІ

Рок VII.

Нови Сад, петак 22. Августа 1930.

Ч. 30 (285)

Витрапене чловечество...

I. Тело и душа. Богатство и просвіта.

Читал сам недавно статю у єдним хорватским часопису, а мож читац часто по новинах и інших публікацијах, о економскій (газдовской) кризи*. Штідом тей статі у главним буде исц и мојо приказоване економскій кризи. Писатель ставя добре примичание, же економски обставини једнак мали свой вплив на постане войны світовой як и политически... Вообще више ше баржей ширі идея (дума), же газдовским обставинам треба подавац вольку важносц у исторії чловечства и то важносц первого ряда.

Не тацу, яку му даваю комунисти и социалисти. Бо вони патра шницок шает на окуляри економски (газдовски). То вилатра одвише подобно тому, кед чловек патри на желени окуляри и шницко му вилатра желене, а здрави очи и здрави разум гуторя му процивне.

Але не мож ніяк затаїц, же економски (газдовски) обставини маю важносц первого ряда у чловеческом живоце. Могло бы ше уподобиц одношеве материјалней культуры (газдовской просвіти) гу душевнай культуры вос одношевњом цела гу души. Як цо уж давно Римляне гварели, лем у здравим целу (тілу), годна буц и душа здрава.

Кед цело хоре и душа смутна, хоре. Нет животней радосци и правого задовольства. Але трафя ше и наспак. Кед душа смутна и пати ше у дзеякими бригадами, кед ше чловек гриже, бо нема успих, за котрим идзе, лебо го знаходза дзеяки нещесца, цело почине слабинуц и хоре.

Но зато не мож тогу присловику до конца вивеси, бо би ше дошло до хибних результатах (послідкох). Ест на жаль людак ище як здравих и моцних, у которых душа бара слабенка: їх разум туши, як зацербені нож або шекера.

Не шицко злато, що ше бліщи.

Исто так піс певно найдаве людзох, которых здраве не бог зна як служи, а їх душа ипак праве сtriblo.

Певно, найлепша гармония (склад) теди кед ше склада душа и цело једнак у краси и здравю, бо то праве совершенство. А у совершенству щесце. Старайме ше дакле да ше гу тому совершенству прибліжиме.

О тим не треба озда ані споминац, же ше праве здраве души и краса целї, не лем по ей звичайних способносцех (розумових, и мистецких, уметничких), але у первим ряду и етичких (моралних) особеношах (утим, да чувствует чловек за добре и твори добре).

Само од себе ми ше надава примичание на једну появу у живоце нашого тутейшого народа, о котрой сам часто раздумовал. Шицким нам познате, же наш народ, голем кед ше поровна спрам других крайох, живе у прилично добрих газдовских обставинах. Жију и други народи коло нього у истим краю исто так. Па чи ше указує у просвітним згляду тога економске богатство у живоце тих народох? Чи наш народ и тоти народи и душевно таки богати, як матеріялно (тілесно)? О таж у слідующим числу.

Др. М. Вицай.

* Криза — обрят, оборот (кед ше звоно на обрацац на кепше, або на горшо).

Вельки успіх евхарист. конгреса. В інцидю окончени вельки евхаристийски конгрес у Загребу. През 3 дні тримали богослуження у пінцких церквях и засидання, зос реферадами а в недавелю торжествена св. Служба Божа на отвореним простору. Пополадню ше отримал опход преа варош зос пресвяту Евхаристию. Службу Божу и опход отримал сам постолник св. Оца Папи архиєпископ Пелегринети зос асистенцию пінцких югославинских владикох. Присутни бул и министер правди и Сршкич. На конгресу вжало учасц 100.000 народа зос пінцких крайох нашей держави, а пришли и делегациі з Французской, Ческай и Америки.

Евхаристийски конгрес указал найлепше катол. свидомосц нашего народа и принесе обилия плод.

Нешесце на железници. Єдна група участнікох на конгресу находзела ше на железничим насыпу и припратала ше торжеству котре ше в недавелю вечар недалеко одбувало. Неназдавано на 9 и пол годзин наліцел терховни воз на швет и 6 особи настрадали животом а вецей их ранети.

Задавали ше у Драви. Прешлого тижня превожели ше чамцом на рики Драви при Дворцеву 44 особи. Кед уж чамец щешліво пришол гу краю каждый ше поваглял же би до скорей вишкол. У тим ше чамец виврацел и 26 особи понайвецей женох и дзецах нашли шмерц у води.

Югослав. роботиці. Тих дньох допутовало до Загребу дас 400 роботнікох, котри одредаени до Фран-

цускай. Вони у найвекшей часци в Далмациї, Босни и Бачкай.

Фабрика радиоапаратов ма ше основац у Сомборе. На тот способ придае ше до туніх апаратох. Ведно с тим постави ше и велька станица за примац вистох зос пінцких крайох швета.

Жива згорела. У вадале Стриживойна бавели ше дзеци газди Н. Марас едино 4 рочне дзвиче и 9 рочни хлапец. Дзвиче ше уцагло до брадла слами а хлапец потнал сламу и сцекол. Док прибегли сущедзи слама уж згорела а дзвиче тиж нашли уж цалком згорене на гар. Оцец и мац були у полю на роботи.

Забил чловека пре два гуски. Суд у Срем. Митровици одсудзел Петра Зековича на 4 роки цемніци прето, же підавпо и своїм дворе забил Ранка Гимзулу, котри му украд два гуски, а влапел го на ділу.

Закон о вину. Початком слідуючого мешаца запровадзан ше до живота закон о вину. По тим закону будзе покарани зос 7 дні до 3 мешацы гарешти и од 300 до 30.000 динари кожди тот, хто будзе превадац правене вино або таке до котрого намишал води. Так ше наздаваме, же будземе піц лем добре вино.

Награда добрым земледілцом. Бан Дунайскай бановани одредаел земледілцом, котри у роках 1931, 1932 и 1933 буду обрабляли по упутствійск зданим од Бановани свою жем, награди. И то перша награда 500 дин., друга 300 а треца 300 дин. Так весто поедини вадали можу у своім буджету положиц на-

гради од 1000 дин. 600 и 400 дин. за тих цо найлепше и найчистийш ежито указу.

Експлозия старей бомби. При роботах на панчевским мосце троме роботніци нашли юну стару од военских часох заострату бомбу. Неискусни млади людзе бавели ше зос ю, док юному у руки не експлодирава и ростаргала му обидва руки. Други два на веций местах ранеты.

Место паленки предад воду. До тарговца

Штерна у Илоку приходил еден неизвестны чоловек и похукнул му паленку. Штерн купил и выплацел. Кед вдзярэли чоп указало ше, же у гордове сама вода. Справоднік на верху при отворе и водику у гордове прибыл, юну плехову посуду и до неё налял добре паленки а цали гордов иншак наполнил з воду. Понеже ше паленка кончалася з верху то нікто ис могол осетиц спрэвоцьку.

недавно а найперне основане у лашим Керестуре по терасішкім новосадским парохом О. Ю. Павличко, котры тэди был там капелан. Воне ше фришко разширело и тераз крашніе квітні.

До Дружства „Благей смерти“ можу ше записац члени и стари, мужескі и жэўельскі. Шыцкі члені того дружства модля ше ёдни за других до Страдальней Маткі Божай, кие би могли чесно жыц и блажено умрец.

Краснаціль того дружства и прето ше не треба чудоўца, же ше друнство за краткі час разширело по цалым швецце. Уж міліонны члені записали ше до юго. Сами Папы рымскі стараю ше бара о тым, же би ше таго дружства ширело. Пій Х. так пише: „Най шыцкі знаю же ми таго Дружства „благей смерти“ найсердечнейшее препоручуем.“ А Пій XI. так гвари: „У наших часох нет баржай спасенного и хасновитого апостолства як апостолства благей смерти.“ Кед би дахто запітал чом то таке хасновите дружства, могол бы найсці себе одвійт, котраго дал Папа Венедикт XV. котры 1921. так написал: „Дружество благей смерти под покровом Страдальней Маткі Божай“.

уж с тай причини заслужи похвалу, же воне ма ціль людзям пригадаваць таго послідні час, у котрым ше одреджуе вічна судьба душы а тиж им пригадуе, же вытрымане до конца, то вельмі и важне діло.“

Же ба ше цо веций людзе унісовали до Дружства благей смерти Церкви обдаровала членох аое вельмім ласкамі и отпустамі. Кед дахто, поведаме³ ступи за члена Дружства благей смерти, за такого ше уж окончную велі и велі молитви широм швэта за щешліху шмерц. Каждей суботы и остатній недзелі у мешачу служба ше служби Божай у Рыму, а крем того и кажды свяцінскі член одслужи по юну св. Службу Б. до рока. Треба даклем и нам ше старац, же би ше таго Дружства основало у кождай нашей рускай парохії и кажды наш чловек той якога віку и полу бул членом його и так учасніком тих вельміх духовных доброх. Веци треба, же би зме часто думали, модлілы ше и жили так, же би нам кончина була щешліва.

У слідуючым числу падаме далей о тым хасновитым „Дружству Благей смерти“. Член-

ПОУКА

Дружество „Благей смерти“.

Ратуй нас, Господи, бо агинем — так питал дараз св. Петро за помоц у Ісуса Христа, кед габи моря ис милосердно руцали ладю на котрый ше вожели апостоли. И тераз на морю таго ювета пануе страшна бура и сцце потопніц корабель, котрым по волі Божай управлюю нашледнікі св. Петра. Правда, тот корабель — а то ё ся. Церква — не ўніци и не загуби ніхто, бо „двери пекла ю не надвідаю“ але ўелі од тих, цо ше находзя на тым кораблю у церкви катол. препадаю на віку. Управителі з тым Божім кораблем, нашледнікі св. Петра, стараю ше о тым, же би ю ўніци здрави зачували и спасілі ше. Лю-

дзом добреї волі указую вони драгу по віселіях церковных дружествах, брачтвах и организаціях. Медзі першыма такіма организаціями стой Дружество „Благей смерти“.

Же паметане на шмерц може чловека, зачуваць од гриха а зос тым од прещасці вічнай, о тым християнин ис шме сумніваць, бо уж св. писмо гвари: Паметай послідні три ствары и на віку не зогрішиш. Зато ішч не чудно, ис Церква стараюш за вічне спасение своіх дзецох ставля им пред очі смерт. Вона обдарела вельмімі отпустамі такі дружства, котры ше стараю за добру шмерц своих членох, а то ё дружество „Благей смерти“.

Тото дружество постало

коло юх. Але я стара сом го добре видзела.

„Толвайски не добры чловек“ подумам, „вон ма ѿшаль проди Миркову“.

И я ишла помалки за Толвайским, ягод вон за Мирковом, и досці сом му була бліско, а вон не осетіл, же я ишла за пім, а кед треба я ше скривала за древа, бо кождye познам. И так ми ишли юно за другім досці днугто, док нараз тіс Мирков стrectнул зос юним калфом, котры ишол гу юному. Мирков ше кус застаповел и з юм побешедвал. Кед Мирков звершel свою бешеду, калфа ишол по драхкі, опрез Толвайскаго и мне. А Толвайски место да идзе за Мирковым вон пошол за калфом и скривіл ше за юно древо. Я ше тік скривіл за юен пісковіц і юціко сомі крашніе могла видзіц, па і Його ліцо. Видзела сом му на ліцу же бул нагінвани, але цо надумал, немогла сом

одгадніц. О юну секунду я увидавела на мой страх и запрепасціе, цо надумал Толвайски. Кед калфа уж пришол зошицкім бліско, Толвайски скочел и вдерел худобного калфу так бара, же дораа замлел и спандул на жем. Я сцела волац за помоц, але сом немогла. Гарло ми було ягод зос трантагом связаць. Шыцко сом видаела, цо Толвайски робел. Першэ одцаг калфу до леса за юно древо, веци го окраднул, вжал му златну годзінку зос ланцушком, вицагнул му пе-незник зос книжкі зос пепеожкі и на концу, вжал му торбу и положел ю на свой плец. Кед бул готові сцекол зос леса.

Я го пущела най сцека, бо сом знала, же го найдаем у валале. Веци сом фріліко пошла гу дрэваром, и розяшнела сом им зос знакамі, цо ю стало, и замодлела их, да калфу чуваю и однешу до шпиталю, а

ФЕЛЬТОН

По Ф. Кофману:

Под жему.

(Преводжане).

„Право маце ніна Юла“, повед предсідатель. „Тераз нам припомінайце юціко, цо знаце о событию, але вон спомінам, да гуторице правду, бо будзеце прынігац. А тераз почыте!“

У часу кед гуторел предсідатель, юціко очі були упарты на стару ніну, хто ра почала гуториц помалки и ясно:

„Слухайце дакле пане предсідателю, правду поясм, бо юціко знаю, же ніна Юла гутори лем правду“.

Стара ніна започала:

„Тот дэспі, кеды ше то стало, я ишла по леше и гледала ягоды. Ходзела сом уж даскељо годзінні, а веци

не мали заробку. Прето ше и порци не можу плащиц як би требало. Италян ше находзи у найчешчай кризи медзи шицкима державама Европи.

Хмелъ у Немецкей так ше зродзел, же Немцы не знаю до з ям робиц. Випатра же цена хмелю барз спадле не лем у Немецкей але вшадзи.

Будучносць чловечества. У Ньюорку трымал професор Вінслав преподаванне, у котрым доказаваць, ше чловеческі род трации віше баржей слух, вид та перым пре віше векша мадерни винаходи, котры не добре дійствую на здравле чловека.

Вицаговане пенежка з моря. Прешилого року пастрадала на морю француска ладя Кай-Лей, на котрой медзи іншым было 80 милиони франки у банкнотах. Француска влада дала ше на то да ладю з пенежым пренайдзе и вицагне. Для 16 таго мешца вицаглу ладю и пенеж.

Турска и Перзия ше завадзели медзи собу, бо Турска обвинюе Перзию, же помага Курдох, котры плячкаю по Турскай. Понеже Перзия не сцела даць Турскай ниякай гарантії у тым згляду прето турске войско прешло гриніци.

Найдрагши варош на швеце ёст Москва. У неї ше може шицко предац а ніч не може купиць. Право даць купиц маю лем таги

цо записаны до коммунистичай партыі и до „Дружтва безбожных, іншак за других ше якто не стара и муша угінуць од гладу.“

Шыг у Францускай. В ноці дня 7. т. мешца падал у францускім месце Шалон сир Сен даскельо годзини шыг. Зос першымі зарямы слунка нестало уж и шыгу.

Дом „Тайней вечера“ У Брусаліму сцу Християнскупці тот дом, у котрым ше одбула Тайна вечера, бо тот дом ше находзи у руках турских.

Вельма суша у Амерыкі. Док при нас кожди дзевь пада дижджі потля у Амерыкі вельма суша. Прето у веліх краіах нет води а за статок нет пограви. Млеко барз драге и ис може достаць.

Тунікі дзеци. Еден місіонар пише, же ше у кінескім варошу Шангай дзеци предаваю по 5 динари. Потански родичі свой дзеци, котрых ністрабаю лем кладу до ёдного кошара одкаль их місіонаре вінімаю и віховаю, лебо их кувую од тих „мілых“ родітельях по 5 динари.

Сценаю з большевіцкаго раю. Новінка з Москви являй, же большевіцка вілаада послала до Уралу даскельо регіменты войска праців роботнікоў, котры сцели сцекнуць з Русі. Такіх роботнікоў ёст 30,000.

я по найблізшай драги прышла до валалу. При лесу сом друго чекала Толвайскаго. И уж кед слуцюкі заходзело, прышол. Тераз сом лігчайше могла исці за ём, а да ме не обачи. Я думала же вон пойдзе до свайго дома. Але не! На моё чудоваше вон пошол по другой драги. Застановел ше при Мірковай хижі, и почал ю обходац як вонк кед гледа дацо. Нараз сом обачела як прескочел отраду, и пошол по драбине на пойд. Думала сом, же дацо украдне, але сом ше спрэведла. Кед зішол долу уж небуло на його хрибце торби поранетого калфі. Я думала страшны думы. Толвайскі пошол да лей, не гу свойому дому, але до карчмы. И там сом була за його хрибтом. Скрила сом ше до ёдного куціка и так сом го мала віше пред очми. У карчмы ше даскельо раз бавел зос гадзину цо була на облаку.

„Так ту му будзе покой прейц цале време док трава не вірошне“. Тоті сом слова разумела, цо их Толвайскі поіхіхі віповед, кеды бул готовы зос роботу. А по тим ше врацел до хірки.

Мала сом вельме жадае да видзім цо у долінкі закопане, але сом тримала

Корчын (Галиччыя).

Же ё для руско-украінскага народу у Восточнай Галиччыі така ческа афімарна, прычюта в іто, же ше намесці баж на медю, на дзвірі восточні княжні Европы.

Тоті храм быт у исторіі віше на першымі ўдару як савін: сплюгін дзвері ёт храмей и западней Европы. Тады ше селіли народы на юго-запад. Тады прекодзвія Хуні, Аваре, Сербы, Хорваты, Мадяре, Татаре — прэв «горскі зборы» (кланы) до Панноніи и Балкану. Тады ѿшли у савітавой войні ѿбесці до Маджарскай и Русі. Зоўгары ѿ горы Карпаты. Па попры шицкіх тих чежкошоў отрамаць ше наш народ у тых странах.

Чували га я хранемі Лісову-Карнаты. Отада прышла и наша працівове под хіваем Корятовичом до горнай Маджарскай, а отарада за віладанія Марыі Тэрэзіі спущціла ше посдны фамеліі и людзі (на пальі вадзі) до ровнай Батыкі, хтора ѿ Міхачкай біткі в Туркіях осталася пуста и працна.

Перші савін віশчі место, где осталася Мадяре, быт. Сегедин, а до Батыкі ѿ селіла народы зос юга и східца: Сербы, Хорваты, а вец Словаки, Русіяни и Швѣдзи. Так их Русіяни у Батыкі осталі помнішакі з пурпурна лізікамі и постали „комар смутнай вербі“, одрезанік од них вельмі руского народу. Але и як такі розношыяне іхкім ізвеста славу смесці рускай дуна, котра ё способна за жывот у шицкіх обставінках жыць, па так і вадно и на славу Божку, котры ѿздал. А то остатнія цінькі каждого жывота. Ихе ёдко да спомнім.

У восточніх Карпатах жыла лем чисты руско-украінскі народ. Но, як выгадзіл по швеце, где Русіяни жыю, жыю медыя

імія и жывія, и то тата філія, цо су помішани а Козарами.

Яць віцадаві, так и ту, юндзі вісцу робіц чэлкі польську роботу. Вони ше занімали з тарговінку и в другіх легчайшыма працах, бо „шэ Ім так остало од Мойсея як вібраному народу“. Але док шицкі християнскі народы дойду до праці просвіты, думам, же и вони почува од того прыципу, и буду прыкітавані заласці рукавы и лапы ше и до других работах крем „кінешта“. Ту Ім досы подувілі ногі дружтва Кооператіян, хтора ше засновую у кождым валалу, па так народы пеңкі остава у народных руках. Кед би то зробіли скорей, осталі бы вельмо мільёны у домашніх руках. Но, лепіе и терац, як нігда.

У тих краіах и таких обставінках жыє я наш івёт и вішчанік др. Гарыкі Костельнік. Вон прыходзік до карпатскіх горах каждого року в цалу свою фамілію, да ше ту скрываючи сініякі візальнікі праць і візальнікі из лем наших бачкіх Русів, але и палого руско-украінскага народу. На няго чекаю ва народнай віхи ище вельмо кінжевій діла, хтора Вон сце на полу народнай сініякі праць і візальнікі.

З нім у горах карпатскіх забраю и другі народы работнікі сілі за борбу жывота: Ту ѿ находит у Підлітом Ексліец. Метрополіт др. Андрей Шелетацькі, ту епіскоп Бучко, вельмі прыятели нашого бачванско-рускага народу; ту су професоре и кінжевій др. Левіцкі, др. Шуцірат и другі.

У іх дружтву ѿ находит и перспісані, хтора ше од ніх учы, як треба за народ жыць и шерниц.

О. М. Мудры.

ботніка Голвайскаго то мунічне вішліяк зробіц. Роботнік Голвайскі, цо маце повесці на слова старей ніни Юлі?

Голвайскі стал бляди и пременети а видзело ше уж на нім же вон віноваты. Тресцімі гласом віповед:

„Тата баба цыгані! Вона ніч невідзела! Нігдае ніч я не законял у моій заграді!“

„О тим ше прешведчіме“ одцовед предсідатель мирно, и повед даскельім запришагнутим да иду и відза, чи при тей грушкі ёст дацо.

Комісія пошла и зато ше судзел претаргло аж док ше не врацела.

Шицкі бары очековали да ше комисія піврэчи, бо кед комисія дацо пренайдзе, вецка будзе шицко обрацене.

(Далей булав.)

Претыланаціе ше на „РУСКІ НОВИННІ“

Главна Просвітна Схадзка у Коцуре

Як кожного року, так и в того вельких интерес за схадзку. Зос шынчих спартаках явлю ўсё одличны участнікі у велькім числе.

Як чуеме браца коцурца ше у велькім труда не лем за кирбай, але ище баржей за схадзку, як би своіх гасцоў доческали и угосцели як сіада.

Участнік буде нашо вредны школьнікі коцурскі и члені Просвітнага Дружтва зос Шиду — зос свойма представамі, шпивом і гравюром.

Хто лем годен потрудаць на туту нашу народну славу и раду, да и мы юго-славянські Русіні укажеме, же знаме и сцеме свой любіц, за пъяно ше трудац!

Заяц украд пенежы. Пан Яницка з Польскай предала на вапнаре қраву и з пенежкіми врацала ше дому. На драже нашла на заяца и положела то до свойого фартуха, а на шыю увязала му хусточку с пенежкіми. Заяц параз віскочел и сцепкі с пенежкіми. Баба го тужела на поліцию, але тот „злодзій“ ище не влапіла.

Як дзеци рошлю. Ідэн лікар у Скандинавії пренашол час, у котрим дзеци рошлю. У часу од фебруара до апраля и од октобра до януара дзеци найвесцей рошлю. Од апраля до октобра и од януара до фебруара дзеци мало рошлю. У куну, юлу и августу дзеци не рошлю.

Найдрагше вайцо. Іден богаты житель, Лон-

дону купел своёй зоручніцы за Вельку ноц вайцо, котре было зробене з чоколади и нука ше находзела драгоценна перла (бісер). Вайцо коштало 10000 фунти штерлингу.

Буря открыла злато. При немецким варошу Касел находзели ше у жемі вельки поклады златнай руды, о котрой іхто не знаў. Недавно була там така буря яку людзі не запаметали. Буря однесла цалі фалати брегах и жемі, кед меды каменью указалі ше богаты поклады злата.

Кашель поломал ребра. Новини пишут, же іден 40 рочны дохтор у англійскім варошу Торквей так ше роскашлял, як ше му зламали 3 ребра.

Недзеля XI.

Еванг. од Мафтея, гл. XIII., зач. 77.

„Милосердовая же Господь раба того, прости его и все болг отпусти ему“.

За тоги седем дари ахторима нас обдаровал Г. Бог будземе рахунок складаць, бо то су як едно вельке благо — талант, з хторима маме робіц, и вратиц Богу дзястство. Ми дзяржні ци Божко. Прейдаме у духу тоги 7 дари, и опатриме, як газдуєме з шіма.

I. дар разум. Вон гоні человека, да спозна найшэршты тоги правды, що ше тиши души Його; да испытуе свой початок, свой ціль и свойого Створителя. Длужносць му познаць главни правди віри, и то так як Христос обявіл. Кед человек то занедзіба, теди му разум отступі, и выцемісв. Непознанство віри с коренем велім злом, бо ѹ чловек не зна, то ані не жада, па кед чловек ніч не научи о правдох Божіх: о суду, о пеклу, о раю, о церкви, о

Ісусу, о св. тайніх, таки не може мац у себе ані правей віри; а дзе нет віри, там духовна цемнота. Учмеш дакле познац свою християнскую віру!

II. Другі дар шлебодна воля. Волю нам зато Бог дал, же би го сами, не присиловані выбрали себе за Пана. Не сцел нас сотвориц, як нему жысціну, хтора мушы робіц шынко по одредзеню. Наша слава и щасце пред Богом у тым, же ми шлебоднымі шерцом и вольномі свойом одредзуеме, чи пристанене, чи не; чи будземе добре робіц, чи зле. Волю нашу треба утвердаць у доброму, бо на жалосць пре першородны отров, сест цошкаль у нас, що нас цага на зле. Тому ше мушиме зоперац, и волю вежбашац, моцовац. Кед чловек попушча искушеньем, теди му воля ослабнеша цалком. Келі пияніци видза добра, же падаю у препасц, па ше несцу захабиц паденки, бо им воля ніяка постала, ослабела. Вежбайже дакле свою волю у доброму!

III. Треці дар шерц. Вону треба да люби правы предмет своей любові, а то Г. Бога любімі пре нъго

самого; пре його вічну добруту, красоту и правду, и пре нас саміх, бо с і нам добри, а кед шерцо воалюби створені не патраці на Бога, теди постасі лукаве шерцо: страци у себе образ Божі и постасі подобие дияволу. Чувайме шерца свойо за Бога.

IV. Штварти знак подобносаці гу Богу: совисц. Вона нас опоміна да твори же добре и чуваме ше гриха. Тот глас ше явія пред длом и по длу.

Хвалі нас, кед зме добре зробели, а кара, кед зде. Паче вона ана и мучиц чловека гришника. Зла совисц велька нужда. Тот глас може уснершыц, а мож отупиц. Совисц може постац нема и глуха. Ест злодійох, що робя найвекши злочинства без страху и ганьбы. Вони затупели совисц. Хто жада зачувац чисту, будну, добру совисц, тот най часто испитуе свой живот: своя слова, своя дѣла, своя думы па най ше показаннем чисци, теди будзе мац часту, святу совисц, хто му будзе найвекша плаца на тым швеце, а слава и вічне блаженство на другім.

Мих. Мудры.

Читайце „РУСКИ НОВИНИ“!

Нашо претплатніци

Обновели претплату слідующи п. п.:

Рамац Денчи, Дюрдзев	за 1929. р.	100	Дин.
Котыш Дюра, Міклошевіці	за 1929/30. "	100	"
Гербут Іоавен, Петровіці	" "	150	"
Гамаш Іоавен, Коцур, 756	" "	110	"
Балог Янко 174, Дюрдзев	" "	200	"
Наць Мітро, қравец, Петровіці	за 1930. "	50	"
Дороція (Доронтаан) Яков, Дюрдзев	" "	100	"
Сегеди Іоавен, ЗМБ. Р. К.	" "	100	"
Надь Андрія, 602. Р. К.	" "	50	"
Чижмар Дюра Русл, 976. Р. К.	" "	100	"
Надь Бандурик Міхал, 930. Р. К.	" "	50	"
Надь Янко, 351. Р. К.	" "	100	"
Мудри Янко, 865. Р. К.	" "	100	"
Рац Янко, салац 97. Р. К.	" "	100	"
Тымко Янко, Бачинеці	" "	100	"
Рац Дюра, 335. Р. К.	" "	100	"
Ул. Ерделі Ірвін, р. Планчах, Шид	" "	50	"
Скубак Янко, качмар, Дюрдзев	" "	100	"
Медаша Дюра, майстор, Петровіці	" "	100	"

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 180—182—	Овес	Дин. 155—160—
Кукурица	" 130—135—	Мука 0	" 310—320—
		Мука 2	" 280—290—
Ярец	" 115—120—	Мука 5	" 235—245—

Выхода раз до тижня. — Ціна за цалі рох 100 дінары. — За Америку 4 долари на рох. — Рукописи и другі віска треба посыпаць на аресту: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Бойовиця улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітнаго Дружтво, Р. Крстур. (Бачка).

За редакцию: Юрай Павич, Војводе Ђојовића 2.

Властитель: Рус. Нар. Просв. Дружтво Рус. Крстур (М. Мудри).

Штампарија „Натошеван“, С. Бисаловић.